

[Johs. Clausen.]

bør gaa i den Retning ikke alene inden for Landbrugserhvervet, men for hele Samfundets Vedkommende. Det er jo i Overensstemmelse med de to Herrer's Program, at Statens Overtagelse af alle Driftsmidlerne skal finde Sted i saa stort Omfang, som det er muligt. Det var det, jeg svarede paa, og hvad svarede jeg saa? Jeg sagde, at hvor et Erhverv er ude i en Nødssituation, og hvor det i Virkeligheden stort set tjener hele Nationens Interesser at bjærge dette Erhvervsomraade over en Bølgedal, til Gavn for Helheden, kan jeg selvfølgelig ikke være Modstander af det, naar jeg lige for et Øjeblik siden har staaet og prist Sukkerroerordningen og dens Virkninger. Det var det, jeg sagde. Men give Tilslutning til et almindeligt Forsøg paa at drage Driftsmidlerne ind under Statens Kontrol kan jeg under ingen Omstændigheder. Og det var mig mærkværdigt at høre, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Oluf Johansen) gik imod mine Betragtninger paa dette Omraade. Jeg ved vel, at det ærede Medlem tilhører Det radikale Venstre og følgelig er i inderligt Samarbejde med Det socialdemokratiske Parti, men at han ikke skulde kunne billige de Udtalelser, som jeg har fremsat, forbavser mig. At de andre to Herrer var af en anden Opfattelse end jeg, vidste jeg i Forvejen.

Naar man i denne Forbindelse nævner Mejeribruget, finder jeg det meget tvivlsomt, om det tjener hele Nationen at lade dansk Mejeribrug fortsat være en Underskudsforretning, et Erhverv, hvis Forbrugere og Producenter fortsat er saa langt fra hinanden, som Tilfældet er med Hensyn til Mælkeprisen, og hvis Forretning er af den Art, at vort danske Smør maa betale en ikke ringe Afgift for at komme ind paa Verdensmarkedet. Jeg kunde saa udmærket godt tænke mig, at det var til Fordel for hele Nationen at tage dette Spørgsmaal op til Drøftelse og Overvejelse.

Jeg tror hermed at have givet Udtryk for, hvad jeg mener. En principiel Afvisning har jeg ikke gjort mig til Talsmand for, men jeg er Modstander af ethvert Forsøg paa at drage alle Driftsmidler ind under Staten, jeg tror, det vil føre til Ulykke for hele Nationen, om man gør det.

Larsen-Badse: I Anledning af det Svar, som den højtærede Handelsminister gav paa mit Spørgsmaal vedrørende Sukkerfonden, vil jeg gøre opmærksom paa, at hele § 4 ikke er affattet som i den oprindelige Sukkerordning; den har faaet sin nu-

værende Form efterhaanden. Oprindeligt stod der i første Stykke: „Ministeren for Handel og Industri kan, for saa vidt Hensynet til Fabrikkerens Drift maatte findes at begrunde det, forhøje den noterede Pris“. Der kom da paa Foranledning af Folketingets Udvalg i Foraaret 1934 følgende Bestemmelse ind: „og Udbyttet af Roearealerne (pr. Arealenhed)“. Parterne blev med andre Ord stillet lige med Hensyn til, hvad der kunde begrunde en Forhøjelse af Prisen. Men naar nu selve Sukkerfonden er en Realitet, er det, jeg mener, at man i Loven kunde give Udtryk for det Hensyn, som man har taget allerede i Foraaret 1935. Jeg regner med, at naar Ordet „Sukkerfond“ blev sat ind i Loven, var det med det Formaal for Øje, at den alene kunde anvendes til Formaal, der vedrørte denne Produktion. Den højtærede Handelsminister sagde hertil, at han kunde ikke sige noget om, hvordan det vilde gaa, naar Sukkerordningen engang skulde afvikles. Det forlanger jeg naturligvis heller ikke, men jeg venter, at der til den Tid vil blive taget Hensyn til alle Sider.

Jeg vil imidlertid gerne have Lov til at understrege, at Ministeren modsagde mig ikke paa det Punkt, at jeg maatte regne Sukkerfonden for at være en Fond, der kun kunde benyttes til Formaal vedrørende selve Sukkerproduktionen. Jeg forstaar — og det gav jeg ogsaa Udtryk for —, at paa nærværende Tidspunkt kan man ikke tage Forhandlinger op om dette Spørgsmaal; Sagen er afgjort for denne Gang. Men jeg har villet henlede Opmærksomheden paa det med Fremtiden for Øje, og jeg beder Ministeren om, hvis det Spørgsmaal bliver rejst af de interesserede Parter under en senere Forhandling, da at se velvilligt paa Sagen, saa at en Bestemmelse derom kan blive indført i Loven. Naar Fonden skal bruges til det nævnte Formaal, kan jeg ikke se, at der er noget galt i at faa en saadan Bestemmelse ind. Det gælder jo om ved enhver Lovbestemmelse at faa tilfredsstillet alle Parter i saa høj Grad som muligt, og der er ingen Tvivl om, at det vilde vække Tilfredshed i vide Kredse, hvis en saadan Bestemmelse blev indført i en kommende Lov.

Oluf Johansen: En Drøftelse af disse Problemer paa nærværende Tidspunkt kan naturligvis kun blive af teoretisk Karakter, men ikke desto mindre er der jo Spørgsmaal, der trænger sig paa. Jeg opfattede de af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) fremsatte Udtalelser saadan,